

Якщо дитину дражнять у школі

Дитину дражнять у школі. Неважливо, що саме послужило для однокласників приводом до цього - високий або, навпаки, маленький зріст, якийсь інший недолік зовнішності, риса характеру і так далі. "Дражнилки", образливі прізвиська, постійні насмішки травмують дитину, особливо якщо він від природи вразливий і сором'язливий.

Бувають випадки, коли ця ситуація виходить з-під контролю і стає незворотною. Дитина сприймає школу не інакше як місце, де він піддається знущанням. Це може позначитися на його самооцінці, успішності і, в кінцевому рахунку, на його душевному стані. Що ж робити у такому разі батькам? Як бути, якщо вашої дитини дражнять однокласники, якщо через глузувань він не хоче ходити до школи?

Психологи радять батькам не втручатися, принаймні, відкрито в конфлікт дітей. Ваше втручання не змусить інших дітей по-іншому ставитися до дитини. Однокласники не перестануть дратувати, вони не зрозуміють, що заподіюють кому-небудь. Навпаки, цілком імовірно, заступництво старших остаточно відновить однокласників проти вашої дитини. Грати з ним на рівних, приймати в свою компанію його не стануть - він "ябеда", не зміг впоратися сам, а привів батьків. Таким чином, прагнення особисто розібратися з кривдниками яка вимога, щоб вчителька своєї владою "припинила ці знущання" призведе, швидше за все, до ізоляції дитини в колі однолітків. Крім того, малюк зробить ще один висновок: він не в змозі впоратися з труднощами сам, йому потрібна допомога дорослих. Це

позбавить його самоповаги і впевненості у власних силах. І, як не парадоксально, завадить йому поважати власних батьків. Адже дитина звернувся до них по допомогу, а їхнє втручання лише погіршило його стан.

Яким же чином допомогти своїй дитині, що потрапив в настільки нележку ситуацію? Деякі батьки радять дітям розібратися з кривдниками найбільш дієвими методами. У більшості випадків такі поради зводяться до одного: з'ясувати відносини безпосередньо, відкрито запитавши, що не влаштовує насмішників. Найчастіше ці з'ясування негайно переходять в бійку, в якій не завжди перемагає той, хто має рацію.

Справедливості заради треба сказати, що подібна тактика іноді призводить до позитивних результатів. Участь у бійці, навіть у тому випадку, якщо перемога не була абсолютною, досить часто допомагає дитині самоствердитися. Але захоплюватися цим не варто. Англійський психолог Доріс Бретт, практикуючий лікар, досвідчений фахівець з питань дитячої психології, вважає, що не варто дозволяти дитині затверджуватися в думці, що будь-яку проблему можна вирішити кулаками. Навпаки, не зайве буде показати, що можна вийти з честю з положення іншими шляхами, і дати зрозуміти дитині, що йому це цілком під силу. Для цього дитині знадобиться допомога батьків, які повинні переконати його в тому, що неприємності не в того, кого дразнять, а у того, хто це робить. Дитині слід дати зрозуміти, що повністю щасливий і задоволений собою, своєю зовнішністю, своїм характером і впевнена у собі людина не стане звертати уваги на недоліки інших, навіть якщо ці недоліки реальні.

Існує цілком дієвий спосіб впоратися з кривдниками : не показувати, як ці "дражнилки" тебе ображають, не давати зрозуміти, що ти приймаєш їх близько до серця. Доктор Бретт пропонує повести розмову приблизно за такою схемою:

"Ти скаржишся, що Іра тебе весь час дразнить, а інші дівчатка підхоплюють її слова? Я розумію, що це жахливо неприємно. До такої міри, що хочеться заплакати. Але ж сльозами проблему не вирішиш. Скажи, ти плакала в школі? До сліз справа не доходило, але ти розбудовувалася, і дівчинки це бачили? І що, після цього вони відразу переставали тебе дразнити? Починали ставитися до тебе краще? Ні, все було зовсім навпаки. Так давай подумаємо, як же нам бути ? Я, звичайно, можу поговорити з ними. Але мені здається, що як тільки я піду, і ти залишишся одна, все почнеться знову. Як ти вважаєш? Може бути, зробимо по-іншому: ти, як це не важко, зробиш вигляд, що тебе дуже смішать їх слова. Так, це нелегко. Але подумай, чого домагається Іра з подружками? Зробити так, щоб ти засмутилася. І до цих пір так і траплялося. А ти спробуй вчинити інакше. Посміхнися. Подумай, дівчинки витрачають стільки сил і часу, щоб ти засмутилася. Адже це дійсно смішно і безглуздо. А як ти гадаєш, чому Ірі так хочеться звернути увагу інших хлопців на твої недоліки? Напевно, вона не дуже впевнена в собі, інакше б вона так не надходила. Якщо ти засмієшся, то тим самим покажеш, що всі її слова - просто дурості, а вона

веде себе не дуже розумно. І інші це незабаром зрозуміють . А ще вони зрозуміють: якщо тебе смішать ці слова, значить, всі "дражнилки" не про тебе, і сміятися над тобою стане зовсім нецікаво "

Як зазначає доктор Бретт, практика показує: переконати дитину в тому , що подібна поведінка - дійсно реальний вихід з положення, буває нелегко. І тут, як завжди, допоможе наочний приклад. Розкажіть дитині, як в подібній ситуації свого часу опинилися ви чи хтось з ваших знайомих або родичів. Велике враження справить також ім'я відомого актора, спортсмена або просто знайомої людини, якому вдалося впоратися з аналогічною ситуацією завдяки такому простому, але дієвого способу. Необхідно спробувати переконати дитину в тому, що діяти йому треба самому. "Адже мама з татом не завжди будуть поруч з тобою. Значить, потрібно вчитися захищати себе самостійно". Що ж стосується питання переведення в іншу школу дитину, якого дражнять однокласники, то на нього неможливо дати однозначну відповідь. Все залежить від конкретної ситуації.

Переважає більшість психологів радить постаратися розібрати виник конфлікт на місці, незалежно від того, перекладаєте ви дитину в іншу школу чи залишаєте в колишньої. Інакше вже у новому колективі цілком може виникнути рецидив такий же конфліктної ситуації. Адже дитина просто втік "з поля бою". І така принизлива для нього ситуація (опинився в програвші, навіть не спробувавши перемогти) неодмінно дасть про себе знати й на новому місці. Нехай школа інша, але вантаж проблем батьки перенесли разом з сином або дочкою в цей колектив. І якщо ситуація в новій школі повториться, дитина, замість того щоб відстоювати свою позицію, знову захоче просто уникнути подальших неприємностей і залишити всі складнощі позаду, переклавши тягар на плечі батьків.

Перед тим як малюк піде у новий клас , рекомендується поговорити з ним, проаналізувати причини виниклого конфлікту і разом обговорити, як слід чинити, щоб не допустити повторення неприємностей на новому місці. Нерідко трапляється, що склалася репутація "плакси", "тихі", "задаваки" не дозволяє дитині налагодити відносини з однокласниками, навіть якщо він, за порадою батьків, змінює свою поведінку. Змінити поведінку без підготовки вкрай важко навіть дорослому, старі звички нерідко беруть гору, і це в порядку речей.

Поясніть дитині, що це цілком природно, адже він не робот. Нехай дитина залишається самим собою, але постарайся бути більш самокритичним, стежить за своєю поведінкою і не повторює колишніх помилок.

Анна Росс

Джерело: <http://megasite.in.ua>